

Arrest

nr. 315 044 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij, mevrouw E. A., als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) 1990. U bent geboren en getogen te Tbilisi. U verloor op jonge leeftijd uw beide ouders. In 2007 bent u wettelijk gehuwd met K.(...) M.(...). Jullie kregen twee kinderen samen, maar uw eerste kind overleed kort na de geboorte. Uw zoon G.(...) is geboren in 2010. In 2016 bent u voor de wet gescheiden, maar u bleef samen met uw ex-man een huis delen. In 2021 leerde u T.(...) P.(...) (ov (...)) kennen, met wie u gaandeweg een liefdesrelatie begon, uw eerste relatie met een vrouw. Hoewel u deze relatie geheim hield, was uw ex-partner toch achterdochtig en jaloers. Op 25 september 2021 riep T.(...) uw hulp in toen ze ziek was, waarna u zich naar haar appartement begaf. Midden in de nacht kreeg u echter boze telefoontjes van uw dronken ex-man, waarna T.(...) u naar huis bracht. Eenmaal aangekomen ontstond

een grote ruzie met uw ex-partner, die jullie bedreigde en met een mes de banden van T.(...)'s auto lek stak. De politie werd erbij gehaald, en u vertrok uiteindelijk met T.(...) naar haar woning. Sindsdien woont u samen met T.(...). Uw ex-partner blijft jullie echter bedreigen en lastigvallen en zet jullie zoon onder druk. U verkreeg tot drie keer een contactverbod jegens uw ex, maar de problemen bleven zich herhalen. Op de school van uw zoon bazuinde uw ex rond dat u lesbisch bent, waardoor uw zoon het mikpunt van pesterijen werd. Uw ex heeft u ook geout in een livestream op Facebook, begin 2022, en zette jullie vrienden en familieleden tegen jullie op. Uw zoon werd zodanig gemanipuleerd door uw ex-man dat de jongen psychologische hulp behoeft. In november 2022 besloten jullie Georgië te verlaten.

Op 29/11/2022 verlieten u, uw partner T.(...) en uw minderjarige zoon G.(...) Georgië per vliegtuig. Na een transit in Polen arriveerden jullie op 30 november 2022 in België, waar jullie op 05/12/2022 een verzoek tot internationale bescherming indienden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer : de paspoorten van T.(...) en G.(...), een brief van de Women's Initiatives Supporting Group (WISG), uw scheidingsakte, een brief van de politie van Tbilisi aangaande het incident in september 2021, een kopie van een Belgisch proces verbaal over een incident van slagen en verwondingen in het opvangcentrum, en een USB-stick. Op deze USB-stick staan verschillende foto's van u en T.(...) en G.(...), foto's en videobeelden van de homofobe incidenten op de Tbilisi Pride, foto's/ video's en audiofragmenten in verband met de bedreigingen en situatie met uw ex-man, en video's van de Facebooklivestream waarop uw ex-man jullie ge-out heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op de vrees die u koestert in uw land van herkomst omwille van uw geaardheid.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfoobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreft hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfoobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Zo kan het CGVS geloof hechten aan het gegeven dat u na uw wettelijke en feitelijke scheiding initieel een moeilijke verstandhouding had met uw ex-partner. Uit uw verklaringen blijkt dat zijn alcoholmisbruik vaak aanleiding gaf tot hoogoplopende conflicten tussen u beiden en hij erg jaloers kon reageren, zelfs nog voor u een relatie had met een vrouw. Sinds u een lesbische relatie heeft zou de situatie geëscaleerd zijn en kreeg de belaging door uw ex een homofob karakter. Echter, de door u aangehaalde feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te kunnen spreken.

Zo zijn de weinige concrete incidenten die u aanhaalt beperkt tot beschadigen van een auto en bedreigingen, maar was er tussen jullie en uw ex-partner geen ernstig fysiek geweld meer sinds jullie niet meer onder hetzelfde dak woonden.

Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4).

In deze context moet worden besloten dat het gebrek aan verder initiatief van jullie kant om stappen te ondernemen tegen jullie belager, er op wijst dat jullie de situatie kennelijk zelf niet ernstig genoeg vonden. Dat de man bovendien zelf wél formeel de toestemming gaf om met het kind het land te verlaten (CG 2 T.(...), p. 5, en getuige het feit dat hij een reispaspoort verkreeg en het land kon verlaten), wijst er eveneens op dat er wel degelijk nog communicatiekanalen zijn tussen jullie beiden en dat er tussen de betrokkenen nog de wil bestaat om de situatie onderling op te lossen. Dergelijke medewerking van zijn kant aan het vertrek van zijn kind relateert in ernstige mate dat hij u daadwerkelijk naar het leven zou willen staan.

Jullie halen nog aan dat uw ex-partner jullie geaardheid en relatie publiekelijk kenbaar heeft gemaakt tegen jullie wil. Hij zou immers via een Facebook Live stream hierover gerapporteerd hebben, waarna iedereen het kon zien (CG 1 E.(...) p.7). Jullie zijn echter opmerkelijk inconsistent over wanneer deze video op facebook zou zijn verschenen. T.(...) gaf eerst aan dat het in november of december 2022 was (i.e. de periode van jullie verzoek om internationale bescherming in België), om vervolgens te zeggen dat het 7 à 9 maanden voor jullie vertrek in november 2022 was, “ergens voor of na het nieuwjaar 2022” (CG2 T.(...) p. 3). U verklaarde zelf dat u zich de exacte datum niet meer wist, dat het in 2022 was, en kon vervolgens niet nader specificeren dan “ergens begin 2022” (CG 2 E.(...) p. 6-7). Het feit dat jullie weinig gedetailleerde noch coherente verklaringen afleggen over wanneer dit zou zijn gebeurd, wijst op de geringe impact die deze gebeurtenis op jullie persoonlijk leven heeft gehad. Dit wordt bevestigd door jullie verklaringen over de gevolgen van deze video, waaruit blijkt dat er zich na het verschijnen van de video weinig tot geen concrete problemen of incidenten hebben voorgedaan (CG 2 T.(...) p. 4). Gevraagd naar de gevolgen van deze video maakte u slechts melding van telefoontjes van misnoegde familieleden die ver van u woonden, en uw collega's op uw werk zouden minder enthousiast zijn geweest naar u toe (CG 2 E.(...) p. 6-7). Hoewel u zelf pertinent stelde dat jullie jullie relatie geheim hielden en zelf niet bekend maakten aan de wereld (CG 1 E.(...) p.7), dient nochtans gewezen worden op de berichten op jullie beider openbaar facebookprofiel, waarop jullie met een zekere mate van openheid over jullie relatie berichtten, zelfs vóór de vermeende outingsvideo door uw ex-partner werd uitgezonden en ruim voor jullie vertrek uit Georgië. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat jullie relatie inmiddels publiekelijk bekend is - zij het door video van ex man, dan wel door uw eigen openheid op sociale media -, maar er zich sinds deze bekendmaking geen concrete, ernstige incidenten hebben voorgedaan. Dat bepaalde familieleden tegen jullie werden opgezet, dat zij zich niet konden vinden in jullie relatie en zich zouden hebben afgekeerd van jullie, of dat collega's minder hartelijk met u omgingen nadat zij op de hoogte zouden zijn gekomen van uw relatie, is op zich betreurenswaardig maar onvoldoende om van vervolging te kunnen spreken.

U gaf nog aan dat uw zoon op school gepest werd nadat uw ex-man aan enkele andere ouders had verteld over uw nieuwe relatie (CG 2 E.(...) p.7). U sprak in oktober 2022 hierover met G.(...)'s klastitularis, die bevestigde dat uw zoon werd nagekeken en u adviseerde om het kind naar een psycholoog te sturen. De psychologische hulpverlening die voor G.(...) reeds was opgestart werd echter al na 3 sessies stopgezet door jullie vertrek uit Georgië kort nadien (CG 2 E.(...) p.5). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat de pesterijen waar uw zoon op school mee te maken kreeg dermate ernstig en systematisch waren dat van vervolging kan gesproken worden.

Voorts toont u niet aan dat u in geval van ernstige problemen niet op bescherming zou kunnen rekenen in uw land van herkomst.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van*

effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Bij het incident waarbij T.(...)s wagen werd beschadigd deden jullie beroep op de politie, het onderzoek is nog lopende. Volgens T.(...) deden jullie nadien géén beroep meer op de politie (CG 1 T.(...) p.7), u verklaarde daarentegen dat jullie nadien nog meermaals de politie belden maar dat ze niet ingrepen (CG 2 E.(...), p. 2-3). Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4). Ook werden jullie door de begeleidingsdiensten van de politie opgevangen en werd voor uw zoon een sociaal assistente en psychologe aangesteld (CG 2 E.(...) p.3). Jullie hadden de mogelijkheid om verdere stappen te ondernemen en kregen ook dit advies van de begeleidende diensten, maar jullie besloten zelf om geen verdere stappen - zoals het aanvragen van een langdurig contactverbod of een contactverbod in naam van het kind - te ondernemen. Over de reden waarom jullie hiertoe geen initiatief namen leggen jullie overigens weinig consistente verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde T.(...) dat u niet voor de rechter wou verschijnen in verband met een langduriger contactverbod, 'omdat het toch de vader van haar kind is' (CG 1 T.(...) , p. 7). Zelf verklaarde u dan weer dat u wél van plan was geweest om een langdurig contactverbod aan te vragen, 'maar dat u er nog niet toe gekomen was omdat u enkel tijd had in het weekend en de andere dagen moest werken'. U voegde er nog aan toe dat u ook in naam van uw kind een contactverbod wilde aanvragen, maar dat u bang was dat hij dan nog kwader zou worden en jullie nog ergere dingen zou aandoen (CG 2 E.(...) p.3). Ook T.(...) verwees tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud naar uw zoon, en gaf als reden : "Meer omwille van het kind, want moesten we dat doen dan zou hij nog agressiever worden" (CG 2 T.(...) , p. 2). Zij wierp nog op dat het geen nut had, want dat jullie dat al drie keer gedaan hadden en gezien hadden dat het niet veel uitgehaald had. Dat jullie geen langdurig contactverbod zouden hebben aangevraagd uit vrees voor escalatie of omdat het geen effectieve maatregel was gebleken overtuigt niet, gezien uit uw verklaringen net blijkt dat de man zich tijdens de eerdere contactverboden wél gedeisd hield (CG 2 E.(...) p.4). U verklaarde hierover dat uw ex "een bangerik" is en zich daarom wel rustig hield tijdens het contactverbod. Jullie slagen er dan ook niet in om een heldere, overtuigende reden te geven waarom jullie zelf geen initiatief namen om verdere stappen te ondernemen tegen uw ex. Voorts wordt aangestipt dat u de voorgestelde psychologische hulpverlening voor uw zoon kort na de opstart al op eigen initiatief heeft stopgezet.

Het politieonderzoek dat was opgestart naar een incident in september 2021 was nog lopende (CG 2 E.(...) p.3, CG 1 T.(...) p. 5). Hoewel T.(...) aanhaalde dat het onderzoek niet vooruitging en ergens lag stof te vergaren, geeft ze eveneens toe dat ze zelf niet meer geïnformeerd heeft naar de stand van zaken, en dat ze evenmin beroep deed op andere kanalen, zoals de hulp van de ombudsman, om het onderzoek onder de aandacht te brengen (CG 2 T.(...) p.3, CG 1 T.(...) p.7-8). Hoewel ze zelf beweerde zich niet geïnformeerd te hebben over de zaak en dat ze ook niet geïnformeerd werd door de politie over het onderzoek, legt ze opvallend genoeg wél een document voor van de politie, uitgereikt aan T.(...) vlak voor jullie vertrek, waarin de stand van zaken van het onderzoek vermeld wordt. Hieruit blijkt hoe dan ook geen manifeste onwil van de

autoriteiten om de zaak te onderzoeken, noch dat de mogelijkheden op bescherming door jullie beiden waren uitgeput.

Gelet op het geheel van bovenstaande, wordt besloten dat jullie niet aannemelijk maken dat u in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw paspoorten bevatten voornamelijk identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. De scheidingsakte, evenals de foto's van jullie beiden, uw zoon en uw ex-partner op de USB-stick, worden allen niet betwist. Wat betreft de foto's, audio-fragmenten en videobeelden van uw ex-man die jullie bedreigt op de USB-stick, dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw ex-man jullie bedreigde op zich niet in twijfel wordt getrokken. Echter worden er wel vraagtekens geplaatst bij de ernst van de bedreigingen en toont u niet aan dat u geen bescherming zou kunnen krijgen tegen uw ex-man in Georgië. De brief van de Women's Initiatives Supporting Group (WISG) evenals de informatie op de USB-stick met betrekking tot de homofobe gebeurtenissen op de Tbilisi Pride van 8/7/23, bevatten slechts algemene informatie met betrekking tot de situatie van LGBTQ+ in Georgië, zonder specifieke verwijzing naar jullie persoonlijke situatie. De videobeelden op de USB-stick met betrekking tot de Facebooklivestream waarin uw ex-man jullie heeft ge-out, wordt evenmin betwist. De brief van de politie van Tbilisi aangaande het incident in september 2021 werd reeds hierboven besproken. De kopie van een Belgisch proces verbaal over een incident van slagen en verwondingen in het opvangcentrum toont aan dat u in België problemen heeft gehad met andere asielzoekers, echter toont u nergens aan dat u bij terugkeer naar Georgië een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren omwille van deze problemen.

Zoals hierboven reeds werd aangetoond is de huidige situatie in Georgië echter niet van dien aard dat het loutere feit holebi te zijn volstaat om de nood aan internationale bescherming aan te tonen. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij, mevrouw T. P., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) 1976. U bent geboren in Batumi. U heeft doorheen uw leven verschillende niet-serieuze relaties gehad met vrouwen. Deze relaties eindigden meestal doordat de vrouwen hun gezin niet wilden verlaten of problemen kregen met hun man. In 2021 leerde u E.(...) A.(...) (ov (...)) kennen, met wie u een liefdesrelatie begon. E.(...) was ooit gehuwd geweest met K.(...)M.(...), met wie ze een zoon G.(...) heeft, geboren in 2010. Sinds 2016 was E.(...) echter gescheiden van haar man, hoewel ze wel nog onder één dak bleven wonen. Hoewel u de relatie met E.(...) geheim hield, was haar ex-partner toch achterdochtig en jaloers. Op 25 september 2021 riep u de hulp in van E.(...) toen u ziek was, waarna ze zich naar uw appartement begaf. Midden in de nacht kreeg E.(...) echter boze telefoontjes van haar dronken ex-man, waarna u haar naar huis bracht. Eenmaal aangekomen ontstond een grote ruzie met E.(...)'s ex-partner, die jullie bedreigde en met een mes de banden van uw auto lek stak. De politie werd erbij gehaald, en u vertrok uiteindelijk met E.(...) naar uw woning. Sindsdien woont u samen met E.(...). E.(...)'s ex-partner blijft jullie echter bedreigen en lastigvallen en zet jullie zoon onder druk. Jullie verkregen tot drie keer een contactverbod jegens hem, maar de problemen bleven zich herhalen. Op de school van jullie zoon bazuinde E.(...)'s ex rond dat E.(...) lesbisch is, waardoor haar zoon het mikpunt van pesterijen werd. E.(...)'s ex heeft jullie ook ge-out in een livestream op Facebook, begin 2022, en zette jullie vrienden en familieleden tegen jullie op. Jullie zoon werd zodanig gemanipuleerd door de exman dat de jongen psychologische hulp behoeft. In november 2022 besloten jullie Georgië te verlaten.

Op 29/11/2022 verlieten u, uw partner E.(...) en haar minderjarige zoon G.(...) Georgië per vliegtuig. Na een transit in Polen arriveerden jullie op 30 november 2022 in België, waar jullie op 05/12/2022 een verzoek tot internationale bescherming indienden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer : de paspoorten van uzelf en G.(...), een brief van de Women's Initiatives Supporting Group (WISG), E.(...)'s scheidingsakte, een brief van de politie van Tbilisi aangaande het incident in september 2021, een kopie van een Belgisch proces verbaal over een incident van slagen en verwondingen in het opvangcentrum, en een USB-stick. Op deze USB-stick staan verschillende foto's van u en E.(...) en G.(...), foto's en videobeelden van de homofobe incidenten op de Tbilisi Pride, foto's/ video's en audiofragmenten in verband met de bedreigingen en situatie met E.(...)'s ex-man, en video's van de Facebooklivestream waarop E.(...)'s ex-man jullie ge-out heeft.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt immers dat u last heeft van gehoorproblemen (CG 1 T.(...), p.1-2; CG 2 T.(...), p.2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er aan de tolk gevraagd om dichterbij te komen zitten en luider te spreken (CG 1 T.(...), p.2; CG 2 T.(...), p.2). Bovendien werd u er op gewezen dat het belangrijk was om tijdig aan te geven wanneer u iets niet goed gehoord zou hebben. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw vriendin, E.(...) A.(...) (CG: (...)). In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw vriendin luidt als volgt:

"U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op de vrees die u koestert in uw land van herkomst omwille van uw geaardheid.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Zo kan het CGVS geloof hechten aan het gegeven dat u na uw wettelijke en feitelijke scheiding initieel een moeilijke verstandhouding had met uw ex-partner. Uit uw verklaringen blijkt dat zijn alcoholmisbruik vaak aanleiding gaf tot hoogoplopende conflicten tussen u beiden en hij erg jaloers kon reageren, zelfs nog voor u een relatie had met een vrouw. Sinds u een lesbische relatie heeft zou de situatie geëscaleerd zijn en kreeg de belaging door uw ex een homofob karakter. Echter, de door u aangehaalde feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te kunnen spreken.

Zo zijn de weinige concrete incidenten die u aanhaalt beperkt tot beschadigen van een auto en bedreigingen, maar was er tussen jullie en uw ex-partner geen ernstig fysiek geweld meer sinds jullie niet meer onder hetzelfde dak woonden.

Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4).

In deze context moet worden besloten dat het gebrek aan verder initiatief van jullie kant om stappen te ondernemen tegen jullie belager, er op wijst dat jullie de situatie kennelijk zelf niet ernstig genoeg vonden. Dat de man bovendien zelf wél formeel de toestemming gaf om met het kind het land te verlaten (CG 2 T.(...), p. 5, en getuige het feit dat hij een reispaspoort verkreeg en het land kon verlaten), wijst er eveneens op dat er wel degelijk nog communicatiekanalen zijn tussen jullie beiden en dat er tussen de betrokkenen nog de wil bestaat om de situatie onderling op te lossen. Dergelijke medewerking van zijn kant aan het vertrek van zijn kind relateert in ernstige mate dat hij u daadwerkelijk naar het leven zou willen staan.

Jullie halen nog aan dat uw ex-partner jullie geaardheid en relatie publiekelijk kenbaar heeft gemaakt tegen jullie wil. Hij zou immers via een Facebook Live stream hierover gerapporteerd hebben, waarna iedereen het kon zien (CG 1 E.(...) p.7). Jullie zijn echter opmerkelijk inconsistent over wanneer deze video op facebook zou zijn verschenen. T.(...) gaf eerst aan dat het in november of december 2022 was (i.e. de periode van jullie verzoek om internationale bescherming in België), om vervolgens te zeggen dat het 7 à 9 maanden voor jullie vertrek in november 2022 was, "ergens voor of na het nieuwjaar 2022" (CG2 T.(...) p. 3). U verklaarde zelf dat u zich de exacte datum niet meer wist, dat het in 2022 was, en kon vervolgens niet nader specificeren dan "ergens begin 2022" (CG 2 E.(...) p. 6-7). Het feit dat jullie weinig gedetailleerde noch coherente verklaringen afleggen over wanneer dit zou zijn gebeurd, wijst op de geringe impact die deze gebeurtenis op jullie persoonlijk leven heeft gehad. Dit wordt bevestigd door jullie verklaringen over de gevolgen van deze video, waaruit blijkt dat er zich na het verschijnen van de video weinig tot geen concrete problemen of incidenten hebben voorgedaan (CG 2 T.(...) p. 4). Gevraagd naar de gevolgen van deze video maakte u slechts melding van telefoontjes van misnoegde familieleden die ver van u woonden, en uw collega's op uw werk zouden minder enthousiast zijn geweest naar u toe (CG 2 E.(...) p. 6-7). Hoewel u zelf pertinent stelde dat jullie jullie relatie geheim hielden en zelf niet bekend maakten aan de wereld (CG 1 E.(...) p.7), dient nochtans gewezen worden op de berichten op jullie beider openbaar facebookprofiel, waarop jullie met een zekere mate van openheid over jullie relatie berichtten, zelfs vóór de vermeende outingsvideo door uw ex-partner werd uitgezonden en ruim voor jullie vertrek uit Georgië. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat jullie relatie inmiddels publiekelijk bekend is - zij het door video van ex man, dan wel door uw eigen openheid op sociale media - , maar er zich sinds deze bekendmaking geen concrete, ernstige incidenten hebben voorgedaan. Dat bepaalde familieleden tegen jullie werden opgezet, dat zij zich niet konden vinden in jullie relatie en zich zouden hebben afgekeerd van jullie, of dat collega's minder hartelijk met u omgingen nadat zij op de hoogte zouden zijn gekomen van uw relatie, is op zich betreurenswaardig maar onvoldoende om van vervolging te kunnen spreken.

U gaf nog aan dat uw zoon op school gepest werd nadat uw ex-man aan enkele andere ouders had verteld over uw nieuwe relatie (CG 2 E.(...) p.7). U sprak in oktober 2022 hierover met G.(...)'s klastitularis, die bevestigde dat uw zoon werd nagekeken en u adviseerde om het kind naar een psycholoog te sturen. De psychologische hulpverlening die voor G.(...) reeds was opgestart werd echter al na 3 sessies stopgezet door jullie vertrek uit Georgië kort nadien (CG 2 E.(...) p.5). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat de pesterijen waar uw zoon op school mee te maken kreeg dermate ernstig en systematisch waren dat van vervolging kan gesproken worden.

Voorts toont u niet aan dat u in geval van ernstige problemen niet op bescherming zou kunnen rekenen in uw land van herkomst.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door

middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Bij het incident waarbij T.(...)s wagen werd beschadigd deden jullie beroep op de politie, het onderzoek is nog lopende. Volgens T.(...) deden jullie nadien géén beroep meer op de politie (CG 1 T.(...) p.7), u verklaarde daarentegen dat jullie nadien nog meermaals de politie belden maar dat ze niet ingrepen (CG 2 E.(...), p. 2-3). Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4). Ook werden jullie door de begeleidingsdiensten van de politie opgevangen en werd voor uw zoon een sociaal assistente en psychologe aangesteld (CG 2 E.(...) p.3). Jullie hadden de mogelijkheid om verdere stappen te ondernemen en kregen ook dit advies van de begeleidende diensten, maar jullie besloten zelf om geen verdere stappen - zoals het aanvragen van een langdurig contactverbod of een contactverbod in naam van het kind - te ondernemen. Over de reden waarom jullie hiertoe geen initiatief namen leggen jullie overigens weinig consistente verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde T.(...) dat u niet voor de rechter wou verschijnen in verband met een langduriger contactverbod, 'omdat het toch de vader van haar kind is' (CG 1 T.(...) , p. 7). Zelf verklaarde u dan weer dat u wél van plan was geweest om een langdurig contactverbod aan te vragen, 'maar dat u er nog niet toe gekomen was omdat u enkel tijd had in het weekend en de andere dagen moest werken'. U voegde er nog aan toe dat u ook in naam van uw kind een contactverbod wilde aanvragen, maar dat u bang was dat hij dan nog kwader zou worden en jullie nog ergere dingen zou aandoen (CG 2 E.(...) p.3). Ook T.(...) verwees tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud naar uw zoon, en gaf als reden : "Meer omwille van het kind, want moesten we dat doen dan zou hij nog agressiever worden" (CG 2 T.(...), p. 2). Zij wierp nog op dat het geen nut had, want dat jullie dat al drie keer gedaan hadden en gezien hadden dat het niet veel uitgehaald had. Dat jullie geen langdurig contactverbod zouden hebben aangevraagd uit vrees voor escalatie of omdat het geen effectieve maatregel was gebleken overtuigt niet, gezien uit uw verklaringen net blijkt dat de man zich tijdens de eerdere contactverboden wél gedeisd hield (CG 2 E.(...) p.4). U verklaarde hierover dat uw ex "een bangerik" is en zich daarom wel rustig hield tijdens het contactverbod. Jullie slagen er dan ook niet in om een heldere, overtuigende reden te geven waarom jullie zelf geen initiatief namen om verdere stappen te ondernemen tegen uw ex. Voorts wordt aangestipt dat u de voorgestelde psychologische hulpverlening voor uw zoon kort na de opstart al op eigen initiatief heeft stopgezet.

Het politieonderzoek dat was opgestart naar een incident in september 2021 was nog lopende (CG 2 E.(...) p.3, CG 1 T.(...) p. 5). Hoewel T.(...) aanhaalde dat het onderzoek niet vooruitging en ergens lag stof te

vergaren, geeft ze eveneens toe dat ze zelf niet meer geïnformeerd heeft naar de stand van zaken, en dat ze evenmin beroep deed op andere kanalen, zoals de hulp van de ombudsman, om het onderzoek onder de aandacht te brengen (CG 2 T.(...) p.3, CG 1 T.(...) p.7-8). Hoewel ze zelf beweerde zich niet geïnformeerd te hebben over de zaak en dat ze ook niet geïnformeerd werd door de politie over het onderzoek, legt ze opvallend genoeg wél een document voor van de politie, uitgereikt aan T.(...) vlak voor jullie vertrek, waarin de stand van zaken van het onderzoek vermeld wordt. Hieruit blijkt hoe dan ook geen manifeste onwil van de autoriteiten om de zaak te onderzoeken, noch dat de mogelijkheden op bescherming door jullie beiden waren uitgeput.

Gelet op het geheel van bovenstaande, wordt besloten dat jullie niet aannemelijk maken dat u in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw paspoorten bevatten voornamelijk identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. De scheidingsakte, evenals de foto's van jullie beiden, uw zoon en uw ex-partner op de USB-stick, worden allen niet betwist. Wat betreft de foto's, audio-fragmenten en videobeelden van uw ex-man die jullie bedreigt op de USB-stick, dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw ex-man jullie bedreigde op zich niet in twijfel wordt getrokken. Echter worden er wel vraagtekens geplaatst bij de ernst van de bedreigingen en toont u niet aan dat u geen bescherming zou kunnen krijgen tegen uw ex-man in Georgië. De brief van de Women's Initiatives Supporting Group (WISG) evenals de informatie op de USB-stick met betrekking tot de homofobe gebeurtenissen op de Tbilisi Pride van 8/7/23, bevatten slechts algemene informatie met betrekking tot de situatie van LGBTQ + in Georgië, zonder specifieke verwijzing naar jullie persoonlijke situatie. De videobeelden op de USB-stick met betrekking tot de Facebooklivestream waarin uw ex-man jullie heeft ge-out, wordt evenmin betwist. De brief van de politie van Tbilisi aangaande het incident in september 2021 werd reeds hierboven besproken. De kopie van een Belgisch proces verbaal over een incident van slagen en verwondingen in het opvangcentrum toont aan dat u in België problemen heeft gehad met andere asielzoekers, echter toont u nergens aan dat u bij terugkeer naar Georgië een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren omwille van deze problemen.

Zoals hierboven reeds werd aangetoond is de huidige situatie in Georgië echter niet van dien aard dat het loutere feit holebi te zijn volstaat om de nood aan internationale bescherming aan te tonen. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in het voorliggende verzoekschrift in een enig middel op de: "Schending van artikelen 48/3, 48/4 en 57/5 quater van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van artikel 17 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur Schending van artikel 3 EVRM."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeksters evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op de vrees die u koestert in uw land van herkomst omwille van uw geaardheid.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.*

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Zo kan het CGVS geloof hechten aan het gegeven dat u na uw wettelijke en feitelijke scheiding initieel een moeilijke verstandhouding had met uw ex-partner. Uit uw verklaringen blijkt dat zijn alcoholmisbruik vaak aanleiding gaf tot hoogoplopende conflicten tussen u beiden en hij erg jaloers kon reageren, zelfs nog voor u een relatie had met een vrouw. Sinds u een lesbische relatie heeft zou de situatie geëscaleerd zijn en kreeg de belaging door uw ex een homofob karakter. Echter, de door u aangehaalde feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te kunnen spreken.

Zo zijn de weinige concrete incidenten die u aanhaalt beperkt tot beschadigen van een auto en bedreigingen, maar was er tussen jullie en uw ex-partner geen ernstig fysiek geweld meer sinds jullie niet meer onder hetzelfde dak woonden.

Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4).

In deze context moet worden besloten dat het gebrek aan verder initiatief van jullie kant om stappen te ondernemen tegen jullie belager, er op wijst dat jullie de situatie kennelijk zelf niet ernstig genoeg vonden. Dat de man bovendien zelf wél formeel de toestemming gaf om met het kind het land te verlaten (CG 2 T.(...), p. 5, en getuige het feit dat hij een reispaspoort verkreeg en het land kon verlaten), wijst er eveneens op dat er wel degelijk nog communicatiekanalen zijn tussen jullie beiden en dat er tussen de betrokkenen nog de wil bestaat om de situatie onderling op te lossen. Dergelijke medewerking van zijn kant aan het vertrek van zijn kind relativeert in ernstige mate dat hij u daadwerkelijk naar het leven zou willen staan.

Jullie halen nog aan dat uw ex-partner jullie geaardheid en relatie publiekelijk kenbaar heeft gemaakt tegen jullie wil. Hij zou immers via een Facebook Live stream hierover gerapporteerd hebben, waarna iedereen het kon zien (CG 1 E.(...) p.7). Jullie zijn echter opmerkelijk inconsistent over wanneer deze video op facebook zou zijn verschenen. T.(...) gaf eerst aan dat het in november of december 2022 was (i.e. de periode van jullie verzoek om internationale bescherming in België), om vervolgens te zeggen dat het 7 à 9 maanden voor jullie vertrek in november 2022 was, “ergens voor of na het nieuwjaar 2022” (CG2 T.(...) p. 3). U verklaarde zelf dat u zich de exacte datum niet meer wist, dat het in 2022 was, en kon vervolgens niet nader specificeren dan “ergens begin 2022” (CG 2 E.(...) p. 6-7). Het feit dat jullie weinig gedetailleerde noch coherente verklaringen afleggen over wanneer dit zou zijn gebeurd, wijst op de geringe impact die deze gebeurtenis op jullie persoonlijk leven heeft gehad. Dit wordt bevestigd door jullie verklaringen over de gevolgen van deze video,

waaruit blijkt dat er zich na het verschijnen van de video weinig tot geen concrete problemen of incidenten hebben voorgedaan (CG 2 T.(...) p. 4). Gevraagd naar de gevolgen van deze video maakte u slechts melding van telefoontjes van misnoegde familieleden die ver van u woonden, en uw collega's op uw werk zouden minder enthousiast zijn geweest naar u toe (CG 2 E.(...) p. 6-7). Hoewel u zelf pertinent stelde dat jullie jullie relatie geheim hielden en zelf niet bekend maakten aan de wereld (CG 1 E.(...) p.7), dient nochtans gewezen worden op de berichten op jullie beider openbaar facebookprofiel, waarop jullie met een zekere mate van openheid over jullie relatie berichtten, zelfs vóór de vermeende outingsvideo door uw ex-partner werd uitgezonden en ruim voor jullie vertrek uit Georgië. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat jullie relatie inmiddels publiekelijk bekend is - zij het door video van ex man, dan wel door uw eigen openheid op sociale media -, maar er zich sinds deze bekendmaking geen concrete, ernstige incidenten hebben voorgedaan. Dat bepaalde familieleden tegen jullie werden opgezet, dat zij zich niet konden vinden in jullie relatie en zich zouden hebben afgekeerd van jullie, of dat collega's minder hartelijk met u omgingen nadat zij op de hoogte zouden zijn gekomen van uw relatie, is op zich betreurenswaardig maar onvoldoende om van vervolging te kunnen spreken.

U gaf nog aan dat uw zoon op school gepest werd nadat uw ex-man aan enkele andere ouders had verteld over uw nieuwe relatie (CG 2 E.(...) p.7). U sprak in oktober 2022 hierover met G.(...)'s klastitularis, die bevestigde dat uw zoon werd nagekeken en u adviseerde om het kind naar een psycholoog te sturen. De psychologische hulpverlening die voor G.(...) reeds was opgestart werd echter al na 3 sessies stopgezet door jullie vertrek uit Georgië kort nadien (CG 2 E.(...) p.5). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat de pesterijen waar uw zoon op school mee te maken kreeg dermate ernstig en systematisch waren dat van vervolging kan gesproken worden.

Voorts toont u niet aan dat u in geval van ernstige problemen niet op bescherming zou kunnen rekenen in uw land van herkomst.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te

concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Bij het incident waarbij T.(...)s wagen werd beschadigd deden jullie beroep op de politie, het onderzoek is nog lopende. Volgens T.(...) deden jullie nadien géén beroep meer op de politie (CG 1 T.(...) p.7), u verklaarde daarentegen dat jullie nadien nog meermaals de politie belden maar dat ze niet ingrepen (CG 2 E.(...), p. 2-3). Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4). Ook werden jullie door de begeleidingsdiensten van de politie opgevangen en werd voor uw zoon een sociaal assistente en psychologe aangesteld (CG 2 E.(...) p.3). Jullie hadden de mogelijkheid om verdere stappen te ondernemen en kregen ook dit advies van de begeleidende diensten, maar jullie besloten zelf om geen verdere stappen - zoals het aanvragen van een langdurig contactverbod of een contactverbod in naam van het kind - te ondernemen. Over de reden waarom jullie hiertoe geen initiatief namen leggen jullie overigens weinig consistente verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde T.(...) dat u niet voor de rechter zou verschijnen in verband met een langduriger contactverbod, 'omdat het toch de vader van haar kind is' (CG 1 T.(...) , p. 7). Zelf verklaarde u dan weer dat u wél van plan was geweest om een langdurig contactverbod aan te vragen, 'maar dat u er nog niet toe gekomen was omdat u enkel tijd had in het weekend en de andere dagen moest werken'. U voegde er nog aan toe dat u ook in naam van uw kind een contactverbod wilde aanvragen, maar dat u bang was dat hij dan nog kwader zou worden en jullie nog ergere dingen zou aandoen (CG 2 E.(...) p.3). Ook T.(...) verwees tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud naar uw zoon, en gaf als reden : "Meer omwille van het kind, want moesten we dat doen dan zou hij nog agressiever worden" (CG 2 T.(...), p. 2). Zij wierp nog op dat het geen nut had, want dat jullie dat al drie keer gedaan hadden en gezien hadden dat het niet veel uitgehaald had. Dat jullie geen langdurig contactverbod zouden hebben aangevraagd uit vrees voor escalatie of omdat het geen effectieve maatregel was gebleken overtuigt niet, gezien uit uw verklaringen net blijkt dat de man zich tijdens de eerdere contactverboden wél gedeisd hield (CG 2 E.(...) p.4). U verklaarde hierover dat uw ex "een bangerik" is en zich daarom wel rustig hield tijdens het contactverbod. Jullie slagen er dan ook niet in om een heldere, overtuigende reden te geven waarom jullie zelf geen initiatief namen om verdere stappen te ondernemen tegen uw ex. Voorts wordt aangestipt dat u de voorgestelde psychologische hulpverlening voor uw zoon kort na de opstart al op eigen initiatief heeft stopgezet.

Het politieonderzoek dat was opgestart naar een incident in september 2021 was nog lopende (CG 2 E.(...) p.3, CG 1 T.(...) p. 5). Hoewel T.(...) aanhaalde dat het onderzoek niet vooruitging en ergens lag stof te vergaren, geeft ze eveneens toe dat ze zelf niet meer geïnformeerd heeft naar de stand van zaken, en dat ze evenmin beroep deed op andere kanalen, zoals de hulp van de ombudsman, om het onderzoek onder de aandacht te brengen (CG 2 T.(...) p.3, CG 1 T.(...) p.7-8). Hoewel ze zelf beweerde zich niet geïnformeerd te hebben over de zaak en dat ze ook niet geïnformeerd werd door de politie over het onderzoek, legt ze opvallend genoeg wél een document voor van de politie, uitgereikt aan T.(...) vlak voor jullie vertrek, waarin de stand van zaken van het onderzoek vermeld wordt. Hieruit blijkt hoe dan ook geen manifeste onwil van de autoriteiten om de zaak te onderzoeken, noch dat de mogelijkheden op bescherming door jullie beiden waren uitgeput.

Gelet op het geheel van bovenstaande, wordt besloten dat jullie niet aannemelijk maken dat u in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw paspoorten bevatten voornamelijk identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. De scheidingsakte, evenals de foto's van jullie beiden, uw zoon en uw ex-partner op de USB-stick, worden allen niet betwist. Wat betreft de foto's, audio-fragmenten en videobeelden van uw ex-man die jullie bedreigt op de USB-stick, dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw ex-man jullie bedreigde op zich niet in twijfel wordt getrokken. Echter worden er wel vraagtekens geplaatst bij de ernst van de bedreigingen en toont u niet aan dat u geen bescherming zou kunnen krijgen tegen uw ex-man in Georgië. De brief van de Women's Initiatives Supporting Group (WISG) evenals de informatie op de USB-stick met betrekking tot de homofobe gebeurtenissen op de Tbilisi Pride van 8/7/23, bevatten slechts algemene informatie met betrekking tot de situatie van LGBTQ+ in Georgië, zonder specifieke verwijzing naar jullie persoonlijke situatie. De videobeelden op de USB-stick met betrekking tot de Facebooklivestream waarin uw ex-man jullie heeft ge-out, wordt evenmin betwist. De brief van de politie van Tbilisi aangaande het incident in september 2021 werd reeds hierboven besproken. De kopie van een Belgisch proces verbaal over een incident van slagen en verwondingen in het opvangcentrum toont aan dat u in België problemen heeft gehad

met andere asielzoekers, echter toont u nergens aan dat u bij terugkeer naar Georgië een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren omwille van deze problemen.

Zoals hierboven reeds werd aangetoond is de huidige situatie in Georgië echter niet van dien aard dat het loutere feit holebi te zijn volstaat om de nood aan internationale bescherming aan te tonen. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke.”

Deze motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeksters' geaardheid *in casu* op zich noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad in twijfel wordt getrokken.

Uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus “*Georgië. Algemene situatie*” van 11 december 2023 waarvan de weblink in de bestreden beslissingen is opgenomen, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* in 2023 werd afgelast na de laakbare bestorming door meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië, is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoekers ertoe gehouden zijn hun vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoeksters maken doorheen hun relazen echter niet aannemelijk dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dienen te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals hierna wordt toegelicht.

De Raad stelt vast dat verzoeksters in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij niet aannemelijk maken dat er redenen zijn waardoor zij een gegronde vrees voor vervolging hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van hun vluchtmotieven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Verzoeksters werpen in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer wordt vermeld, werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023.

Omwille van de volledigheid merkt de Raad op dat Georgië opnieuw niet is opgenomen op de lijst van veilige landen in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeksters thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hen van toepassing is. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en zijn de genomen beslissingen, dubbele weigeringsbeslissingen. Zoals hierna blijkt, werd bovendien zowel in de bestreden beslissingen, die dateren van 25 maart 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor hen niet van kracht is.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc*-onderzoek gemaakt worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Voorts merkt de Raad op dat de beslissing om een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet al dan niet (langer) als veilig te beschouwen een beleidsbeslissing is. In het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, werd Georgië niet terug opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”* In zoverre verzoekers zich zouden beroepen op wets- en/of beleidskritiek, merkt de Raad op dat zij zich daarover niet uit te laten hebben.

Uit het gegeven dat Georgië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 van de lijst van veilige landen van herkomst werd gehaald, kan niet worden afgeleid dat in de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt gesteld dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en dat individueel dient te worden beoordeeld in hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Ook uit het loutere gegeven dat er recent in Georgië een voorstel zou zijn ingediend door een regeringspartij tot wijziging van de grondwet, waarbij (onder meer) elke openbare meningsuiting of openbare bijeenkomst die kan worden beschouwd als “het bevorderen van relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht” zou worden verboden, kan zulks niet worden afgeleid. In de actuele stand van zaken kan immers niet worden vastgesteld dat dit voorstel zou zijn aangenomen.

Bovendien houdt een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch ernstige schade in. Om tot internationale bescherming te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeksters brengen geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de beoordeling van de individuele omstandigheden van verzoeksters betreft, wordt in de bestreden beslissingen als volgt gesteld:

“Zo zijn de weinige concrete incidenten die u aanhaalt beperkt tot beschadigen van een auto en bedreigingen, maar was er tussen jullie en uw ex-partner geen ernstig fysiek geweld meer sinds jullie niet meer onder hetzelfde dak woonden.

Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4).

In deze context moet worden besloten dat het gebrek aan verder initiatief van jullie kant om stappen te ondernemen tegen jullie belager, er op wijst dat jullie de situatie kennelijk zelf niet ernstig genoeg vonden.

Dat de man bovendien zelf wél formeel de toestemming gaf om met het kind het land te verlaten (CG 2 T.(...), p. 5, en getuige het feit dat hij een reispaspoort verkreeg en het land kon verlaten), wijst er eveneens op dat er wel degelijk nog communicatiekanalen zijn tussen jullie beiden en dat er tussen de betrokkenen nog de wil bestaat om de situatie onderling op te lossen. Dergelijke medewerking van zijn kant aan het vertrek van zijn kind relateert in ernstige mate dat hij u daadwerkelijk naar het leven zou willen staan.

Jullie halen nog aan dat uw ex-partner jullie geaardheid en relatie publiekelijk kenbaar heeft gemaakt tegen jullie wil. Hij zou immers via een Facebook Live stream hierover gerapporteerd hebben, waarna iedereen het kon zien (CG 1 E.(...) p.7). Jullie zijn echter opmerkelijk inconsistent over wanneer deze video op facebook zou zijn verschenen. T.(...) gaf eerst aan dat het in november of december 2022 was (i.e. de periode van jullie verzoek om internationale bescherming in België), om vervolgens te zeggen dat het 7 à 9 maanden voor jullie vertrek in november 2022 was, “ergens voor of na het nieuwjaar 2022” (CG2 T.(...) p. 3). U verklaarde zelf dat u zich de exacte datum niet meer wist, dat het in 2022 was, en kon vervolgens niet nader specificeren dan “ergens begin 2022” (CG 2 E.(...) p. 6-7). Het feit dat jullie weinig gedetailleerde noch coherente verklaringen afleggen over wanneer dit zou zijn gebeurd, wijst op de geringe impact die deze gebeurtenis op jullie persoonlijk leven heeft gehad. Dit wordt bevestigd door jullie verklaringen over de gevolgen van deze video, waaruit blijkt dat er zich na het verschijnen van de video weinig tot geen concrete problemen of incidenten hebben voorgedaan (CG 2 T.(...) p. 4). Gevraagd naar de gevolgen van deze video maakte u slechts melding van telefoontjes van misnoegde familieleden die ver van u woonden, en uw collega’s op uw werk zouden minder enthousiast zijn geweest naar u toe (CG 2 E.(...) p. 6-7). Hoewel u zelf pertinent stelde dat jullie jullie relatie geheim hielden en zelf niet bekend maakten aan de wereld (CG 1 E.(...) p.7), dient nochtans gewezen worden op de berichten op jullie beider openbaar facebookprofiel, waarop jullie met een zekere mate van openheid over jullie relatie berichtten, zelfs vóór de vermeende outingsvideo door uw ex-partner werd uitgezonden en ruim voor jullie vertrek uit Georgië. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat jullie relatie inmiddels publiekelijk bekend is - zij het door video van ex man, dan wel door uw eigen openheid op sociale media - , maar er zich sinds deze bekendmaking geen concrete, ernstige incidenten hebben voorgedaan. Dat bepaalde familieleden tegen jullie werden opgezet, dat zij zich niet konden vinden in jullie relatie en zich zouden hebben afgekeerd van jullie, of dat collega’s minder hartelijk met u omgingen nadat zij op de hoogte zouden zijn gekomen van uw relatie, is op zich betreuenswaardig maar onvoldoende om van vervolging te kunnen spreken.

U gaf nog aan dat uw zoon op school gepest werd nadat uw ex-man aan enkele andere ouders had verteld over uw nieuwe relatie (CG 2 E.(...) p.7). U sprak in oktober 2022 hierover met G.(...)'s klastitularis, die bevestigde dat uw zoon werd nagekeken en u adviseerde om het kind naar een psycholoog te sturen. De psychologische hulpverlening die voor G.(...) reeds was opgestart werd echter al na 3 sessies stopgezet door jullie vertrek uit Georgië kort nadien (CG 2 E.(...) p.5). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat de pesterijen waar uw zoon op school mee te maken kreeg dermate ernstig en systematisch waren dat van vervolging kan gesproken worden.”

Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij haar beslissingen baseert.

Verzoeksters geven geen enkele valabele reden waarom zij geen verdere stappen hebben ondernomen. Verzoeksters geven desbetreffend enkel aan dat de vader van het kind enkel toestemming had gegeven aan zijn kind het land te verlaten, omdat het kind een jaar weg zou zijn voor onderwijs en de zoon dreigde met zelfdoding indien hij geen toestemming van zijn vader zou krijgen. Bovendien wordt hieraan door verzoeksters toegevoegd dat de formele toestemming opgesteld werd bij de notaris en de vader van het kind onder invloed was alsook dat hij aangezien hij er aldus niet verder heeft bij nagedacht en dacht dat de afwezigheid van zijn zoon voor onderwijsdoelstellingen was, niet verder heeft geprotesteerd. Dit betoog vindt, buiten de dreiging van de zoon met zelfdoding indien hij geen toestemming van zijn vader zou krijgen waarvan enkel tweede verzoekster terloops melding maakt, geen enkele grondslag in de administratieve dossiers. Ook heeft eerste verzoekster, zijnde de moeder van het kind, van deze dreiging tot zelfdoding van haar zoon geen enkele melding gemaakt. Meer nog zij stelde dat het laatste contact dat haar zoon met zijn vader had met ruzie is afgelopen en dat haar zoon hierover niet veel verteld (Notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023, p. 6). Indien haar zoon dergelijke zaken zou hebben geuit ten aanzien van zijn vader, kan worden verwacht dat zijn moeder hiervan in haar relaas, waarbij de verhoudingen tussen haar ex-man en zoon uitgebreid aan bod komen, enigszins melding van zou hebben gemaakt, *quod non*.

Er blijkt ook nergens dat de vader van het kind dronken zou zijn geweest tijdens de officiële ondertekening van de toestemming bij de notaris. Zelfs indien dit het geval zou zijn geweest, kon redelijkerwijs worden verwacht dat de notaris hier zou hebben opgetreden en verhinderd hebben dat de vader van het kind officiële documenten zou ondertekend hebben zonder de volledige tegenwoordigheid van geest. Het gegeven dat er naar eigen zeggen een formele ondertekening bij een notaris plaatsvond betekent net zoals in de bestreden

beslissingen wordt weergegeven dat er nog wel communicatiekanalen tussen beide partijen bestaan en de wil bestaat om de situatie onderling op te lossen. Voor zover deze toestemming officieel was en inderdaad via de notaris verliep, kan ook worden aangenomen dat hier een schriftelijke weerslag van zou bestaan. Deze wordt echter niet neergelegd.

Waar verzoeksters aanvoeren dat zij nooit de kans hebben gekregen om de tegenstrijdigheden in hun relaas recht te zetten, omdat zij meteen een negatieve beslissing ontvingen, op de dag nadat de notities van de persoonlijke onderhouden werden overgemaakt en derhalve de schending van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet aanvoeren, onder verwijzing van mailverkeer tussen verzoeksters raadsman en verwerende partij, moet worden opgemerkt dat het gegeven dat deze bepaling niet werd gerespecteerd op zich niet kan volstaan om te leiden tot een hervorming, dan wel vernietiging van de bestreden beslissingen.

Wel heeft het niet tijdig overmaken van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoeksters tot gevolg dat het vermoeden dat verzoeksters geacht worden in te stemmen met de inhoud van de notities van hun persoonlijke onderhouden, zoals bepaald in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, te dezen geen toepassing kan vinden. Verzoeksters tonen echter niet *in concreto* aan en maken evenmin op dienstige wijze hard dat of op welke wijze zij door deze gang van zaken zouden zijn of worden benadeeld of geschaad in hun rechten. Bovendien werd een fotokopie van de notities van verzoeksters persoonlijke onderhouden, zoals verzoeksters zelf aangeven en zoals ook blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, aan verzoeksters betekend nog voor het ontvangen van de bestreden beslissingen. Aldus werden verzoeksters bij de aanvang van de beroepstermijn voor het indienen van het onderhavige beroep in kennis gesteld en ontvingen zij een kopie van de notities van hun persoonlijke onderhouden, hadden zij de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van het voorliggende beroep de nodige opmerkingen te formuleren over de inhoud van de notities van hun persoonlijk onderhouden en konden zij op nuttige wijze het voorliggende beroep inleiden voor de Raad. Verzoeksters hebben deze mogelijkheid, dit blijkens een lezing van het verzoekschrift met kennis van zaken, dan ook benut. Derhalve zijn verzoeksters rechten, waaronder hun rechten van verdediging, te dezen duidelijk niet geschonden.

In zoverre verzoeksters hekelen dat de protection officer hen niet met voormelde tegenstrijdigheden heeft geconfronteerd, wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad bepaalt wat volgt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet werd geconfronteerd. Bovendien hebben verzoeksters, door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheden en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om erop te reageren zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt. Overigens verplicht geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal de asielzoeker attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen. Het feit dat verzoeksters niet met de tegenstrijdigheden werden geconfronteerd doet verder geen afbreuk aan het bestaan ervan. Zoals aangestipt, hadden verzoeksters de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toelichting te verschaffen bij de in de bestreden beslissingen aangehaalde incoherenties, hebben zij van deze mogelijkheid gebruik gemaakt, maar zijn zij erin niet geslaagd, zoals verder zal blijken.

Waar verzoeksters louter door te verwijzen naar de verklaringen van tweede verzoekster trachten aan te tonen dat ook tweede verzoekster verklaarde dat de video begin 2022 online werd gezet en er aldus geen tegenstrijdigheden kunnen weerhouden worden, overtuigen zij niet. Er kan wel degelijk worden vastgesteld dat tweede verzoekster in eerste instantie stelde dat de video ergens in november of december 2022 online werd gezet, om vervolgens te stellen dat het 8 à 9 maanden voor hun vertrek in november 2022 was, “ergens voor of na het nieuwjaar 2022” (Notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023, p. 3). Bovendien stelde eerste verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud slechts dat zij de exacte datum niet meer wist, dat het in 2022 was, en kon vervolgens niet nader specificeren dan “ergens begin 2022” (Notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023 p. 6-7). Hoe dan ook, los van enige tegenstrijdige verklaringen, moet worden opgemerkt dat geen van beide een exacte datum of enige verdere specificering kan geven over wanneer deze gebeurtenis zou hebben plaatsgevonden, hetgeen erop wijst dat deze gebeurtenis weinig impact op hun persoonlijk leven heeft gehad. Dit wordt overigens bevestigd door verzoeksters’ verklaringen over de gevolgen van deze video, waaruit blijkt dat er zich na het verschijnen van de video weinig tot geen concrete problemen of incidenten hebben voorgedaan, zoals omstandig toegelicht in de bestreden beslissingen. Verzoeksters werpen hier geen ander licht op.

Verder wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals 'WISG', 'Equality Movement' en 'Temida' om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder 'Equality Movement', leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Het ministerie van Binnenlandse Zaken slaagt er echter niet in om politieagenten die beschuldigd worden van homofobe reacties ter verantwoording te roepen en ondanks de aanbevelingen van ECRI en de *Public Defender* om een gespecialiseerde *unit* op te richten binnen de politie die zich bezighoudt met racistische en homo- en transfobe haatmisdrijven, bestaat dergelijke unit in 2023 nog steeds niet. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Uit voormelde recente COI Focus, die een zicht geeft op de situatie tot en met 13 november 2023, blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeksters nog wijzen op verschillende internationale rapporten die de kwetsbare situatie van de LGBTQI+ gemeenschap in Georgië en de lakse houding van de Georgische overheid ten aanzien van haatmisdrijven op basis van seksuele geaardheid belichten, stelt de Raad vast dat zij zich beroepen op de

informatie waarop ook de bestreden beslissingen zijn gesteund en op het “World Report 2024” van Human Rights Watch. Hoewel uit deze informatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt eruit ook dat LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Verzoeksters tonen hiermee dan ook niet aan dat de in de bestreden beslissingen beschreven situatie niet correct of niet langer actueel zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (hen) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden, doch het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (cf. RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (cf. RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat verzoeksters niet aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming:

“ Bij het incident waarbij T.(...)s wagen werd beschadigd deden jullie beroep op de politie, het onderzoek is nog lopende. Volgens T.(...) deden jullie nadien géén beroep meer op de politie (CG 1 T.(...) p.7), u verklaarde daarentegen dat jullie nadien nog meermaals de politie belden maar dat ze niet ingrepen (CG 2 E.(...), p. 2-3). Wel zou u tot drie keer een contactverbod van een maand verkregen hebben waar uw ex-partner zich aan diende te houden. U gaf zelf aan dat hij zich hier ook aan hield (CG 2 E.(...), p. 4). Ook werden jullie door de begeleidingsdiensten van de politie opgevangen en werd voor uw zoon een sociaal assistente en psychologe aangesteld (CG 2 E.(...) p.3). Jullie hadden de mogelijkheid om verdere stappen te ondernemen en kregen ook dit advies van de begeleidende diensten, maar jullie besloten zelf om geen verdere stappen - zoals het aanvragen van een langdurig contactverbod of een contactverbod in naam van het kind - te ondernemen. Over de reden waarom jullie hiertoe geen initiatief namen leggen jullie overigens weinig consistente verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde T.(...) dat u niet voor de rechter wou verschijnen in verband met een langduriger contactverbod, ‘omdat het toch de vader van haar kind is’ (CG 1 T.(...) , p. 7). Zelf verklaarde u dan weer dat u wél van plan was geweest om een langdurig contactverbod aan te vragen, ‘maar dat u er nog niet toe gekomen was omdat u enkel tijd had in het weekend en de andere dagen moest werken’. U voegde er nog aan toe dat u ook in naam van uw kind een contactverbod wilde aanvragen, maar dat u bang was dat hij dan nog kwader zou worden en jullie nog ergere dingen zou aandoen (CG 2 E.(...) p.3). Ook T.(...) verwees tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud naar uw zoon, en gaf als reden : “Meer omwille van het kind, want moesten we dat doen dan zou hij nog agressiever worden” (CG 2 T.(...), p. 2). Zij wierp nog op dat het geen nut had, want dat jullie dat al drie keer gedaan hadden en gezien hadden dat het niet veel uitgehaald had. Dat jullie geen langdurig contactverbod zouden hebben aangevraagd uit vrees voor escalatie of omdat het geen effectieve maatregel was gebleken overtuigt niet, gezien uit uw verklaringen net blijkt dat de man zich tijdens de eerdere contactverboden wél gedeisd hield (CG 2 E.(...) p.4). U verklaarde hierover dat uw ex “een bangerik” is en zich daarom wel rustig hield tijdens het contactverbod. Jullie slagen er dan ook niet in om een heldere, overtuigende reden te geven waarom jullie zelf geen initiatief namen om verdere stappen te ondernemen tegen uw ex. Voorts wordt aangestipt dat u de voorgestelde psychologische hulpverlening voor uw zoon kort na de opstart al op eigen initiatief heeft stopgezet.

Het politieonderzoek dat was opgestart naar een incident in september 2021 was nog lopende (CG 2 E.(...) p.3, CG 1 T.(...) p. 5). Hoewel T.(...) aanhaalde dat het onderzoek niet vooruitging en ergens lag stof te vergaren, geeft ze eveneens toe dat ze zelf niet meer geïnformeerd heeft naar de stand van zaken, en dat ze evenmin beroep deed op andere kanalen, zoals de hulp van de ombudsman, om het onderzoek onder de aandacht te brengen (CG 2 T.(...) p.3, CG 1 T.(...) p.7-8). Hoewel ze zelf beweerde zich niet geïnformeerd te hebben over de zaak en dat ze ook niet geïnformeerd werd door de politie over het onderzoek, legt ze opvallend genoeg wél een document voor van de politie, uitgereikt aan T.(...) vlak voor jullie vertrek, waarin de stand van zaken van het onderzoek vermeld wordt. Hieruit blijkt hoe dan ook geen manifeste onwil van de autoriteiten om de zaak te onderzoeken, noch dat de mogelijkheden op bescherming door jullie beiden waren uitgeput.”

Verzoeksters beperken zich op dit punt tot de loutere herhaling van hun verklaringen en hun eigen standpunt, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissingen daarover te weerleggen of te ontkrachten. Aldus overtuigen zij niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 waar de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

Het komt bijgevolg aan verzoeksters zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij slagen hierin evenwel niet. Verzoeksters tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Waar eerste verzoekster in het verzoekschrift nog melding maakt van een incident waarbij zij uitlegt dat zij in de zomer van 2022 op de grond werd neergeslagen door haar ex-partner na een ruzie omdat zij haar zoon niet met zijn vader liet meegaan, omdat hij altijd dronken was, overtuigt zij niet. Zij stelt dat zij van haar ex-man wegliep, dat hij sneller was en haar begon te slaan waarna zij op de grond viel. De Raad stelt vast dat verzoeksters nooit eerder melding maakten van dit incident. Voor zover verzoeksters dit trachten te verklaren door erop te wijzen dat eerste verzoekster haar partner niet meer stress en pijn wilde bezorgen waardoor eerste verzoekster dit incident verzweeg voor tweede verzoekster, overtuigen zij niet.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster werd zij uitdrukkelijk bevraagd of er nog iets concreet gebeurd was nadat de outingsvideo online werd gezet begin 2022. Eerste verzoekster maakt toen enkel melding van het feit dat bepaalde familieleden door haar ex-man tegen hen werden opgezet en dat hij hun zoon zei dat hij hen zou laten oppakken (Notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023, p. 7). Zelfs wanneer haar verder gevraagd werd of er nog iets is gebeurd dat nog niet besproken werd, stelde eerste verzoekster *“neen, verder niets meer”*. *Ik kan niets anders toevoegen, dat indien ik zou terugkeren naar GEO ik niet meer zou bestaan* (Notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023, p. 8). Eerste verzoekster werd bijgevolg in de gelegenheid gesteld hierover verklaringen af te leggen. Het is dan ook niet ernstig dit feit pas in het verzoekschrift ter sprake te brengen, te meer de afwezigheid van fysiek geweld tussen eerste verzoekster en haar ex-man nadat zij niet meer samen woonden een motief van de bestreden beslissingen uitmaakt. Het argument dat eerste verzoekster dit verzwegen heeft om tweede verzoekster niet meer stress en pijn te bezorgen, kan dan ook niet worden aangenomen in het licht van een verzoek om internationale bescherming omwille van een beweerde vrees voor haar ex-echtgenoot. De foto die desbetreffend ter staving wordt bijgebracht kan hierop geen ander licht werpen. Bovendien kan aan privé-foto's slechts beperkte bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verzoeksters kunnen zich niet louter verschuilen achter algemene informatie omtrent de situatie van LGBTQI+-gemeenschap en het gebrek aan beschermingsmogelijkheden in Georgië. Het algemene betoog van verzoeksters in hun verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maken niet aannemelijk alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Op grond van het geheel van wat voorafgaat tonen verzoeksters niet aan dat zij voor de door hen aangehaalde problemen geen beroep zouden kunnen doen op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten, noch tonen zij aan dat er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Verzoeksters tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeksters brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

Verzoeksters tonen gelet op het voormelde, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF